

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΠΟΙΗΣΗ

- Έσοπτρος, έκδ. Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1982.
- Ο δίσκος μὲ τὰ στίγματα, έκδ. Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1991.
- Η ἀριθμητικὴ τῆς Περσεφόνης, έκδ. Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1996.
- Η ἀνεμάνη καὶ ὁ Ἰλιγγός, έκδ. Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 2002.
- Η μυστικὴ ἀποβάθρα, έκδ. Ἰκαρος, Ἀθήνα 2005.

ΔΟΚΙΜΙΟ

Χριστούγεννα στὴν ποίηση τοῦ Μίλτου Σαχτούρη. Η ἀνακλαστικὴ διαλεκτικὴ καὶ τὰ ματωμένα τῆς θραύσματα, πρόλογος: Γιάννης Δάλλας, έκδ. Ἰκαρος, Ἀθήνα 2008.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

- Nietzsche, φιλόσοφος τῆς πολλαπλότητας καὶ τῆς μάσκας, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 1988.
- Τὸ παίγνιο τοῦ κόσμου καὶ ἡ προβληματικὴ μᾶς μὴ μεταφυσικῆς κατεύθυνσης τοῦ στοχασμοῦ, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 1990-2008.
- Η συνειδητοποίηση τοῦ ἐλληνισμοῦ ὡς «κυτσεῖμός». Τὰ περιοδικὰ Τέχνη καὶ Διόνυσος, έκδ. Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1993.
- Ἐπιθυμία καὶ τραγαδία. Η ὕστατη πλατανικὴ ἀνθρωπολογία, πρόλογος: K.I. Δεσποτόπουλος, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 1995-2006.
- Η ἀγωνία τῆς ἀρνητικῆς στὸν Marcuse, ἡ περὶ τῆς θεμελίωσης τῆς κοινωνικῆς του φιλοσοφίας, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 2000.
- Η ἔνταση, τὸ ὑποκείμενο, ἡ κοινωνία. Φιλοσοφικὲς παρατηρήσεις στὴ «Stultifera Navis» τοῦ Foucault, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 2001.
- Τὸ ὑποκείμενο τῆς δύναμης. Καλλικῆς, Nietzsche, Negri, έκδ. Ἰνστιτοῦτο τοῦ Βιβλίου - Ἄ. Καρδαμίτσα, Ἀθήνα 2003-2007.
- Η ἀμφισβήτηση τῆς ἀξίας κατάργησης τῆς διαφορᾶς. Εἰσαγωγὴ σὲ μιὰ ωγηορική τῆς, έκδ. Ἰνστιτοῦτο τοῦ Βιβλίου - Ἄ. Καρδαμίτσα, Ἀθήνα, 2005.
- Φιλοσοφία καὶ κοινωνικὰ συγκεκριμένο στὸν Πολιτικὸ τὸν Πλάτωνα. Η περίπτωση τῆς ἀνομοιότητος ἡ διαφορᾶ, έκδ. Δωδώνη, Ἀθήνα 2007.
- Η ἐπίδραση τοῦ Νίτσε στὴν Ἑλλάδα. Τέχνη καὶ Διόνυσος, Βλαστός καὶ Καζαντζάκης, έκδ. Παπαζήση, Ἀθήνα 2009.
- Ἀνθρωπος καὶ φύση. Η τριπλὴ προοπτική: πολιτικὴ-ἡθικὴ-αἰσθητικὴ, έκδ. Νόηση, Ἀθήνα 2010.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

- Οίκο-φωτογραφία, έκδ. Σχολὴ I.M. Παναγιωτόπουλου, Ἀθήνα 2002.
- Ἑλλάδα. Γράφοντας τὰ πουλιά στὸ φῶς. /Photographing Birds in Greece, έκδ. Νόηση / Noisi Editions, Ἀθήνα / Athens 2007.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΜΠΡΕΛΛΗΣ

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ι Κ Α Ρ Ο Σ

‘Ο ’Ενδυμίων

Στὸ δωμάτιο
δίχως καθόλου φῶς
σκοτείνιασε καὶ ὁ πηλὸς αὐτὸς

’Απέναντι
τὰ ψάρια πάλι τὰ ἔθαψε ὁ γιαλὸς

Κι ἐγὼ

καθηλωμένος καὶ μοναχικὸς
εἴμαι ὁ ’Ενδυμίων δυστυχῶς.

‘Η ἔκθεση

Στὸ τέλος τοῦ τέλους
ἔρχεται ἡ ’Επιτροπὴ
γράφει μιὰ ἔκθεση
γιὰ ἔνα παιδί
γιὰ μιὰ γιορτὴ
καὶ
γιὰ μιὰ γάτα

Στὸ τέλος τοῦ τέλους
τὸ παιδί κρεμάστηκε
καὶ ἡ γιορτὴ σὰν ἥρθε δὲν γιορτάστηκε.

Τὰ μάτια

Στὸ τέλος τοῦ τέλους
 ἡ γάτα
 ξάπλωσε
τὰ νύχια της τὰ ἄπλωσε
 πάνω
στὸ κόκκινο χαλὶ¹

ποὺ ἔστρωσε ἡ Ἡλέκτρα Βῆτα

— Κι ἐσύ, Κλυταιμνήστρα, τὴ θυμᾶσαι αὐτὴν
 τὴ νύχτα;

Πρῶτα
τὰ μάτια του
τὰ βύθισε
στὸ αἷμα τῆς χαρᾶς

— 'Ο μύθος πλέον ἀλλαξε
'Ο Ἀντίνοος
'Ο Ἀντίνοος εἶναι ὁ βασιλιάς

Τύτερα
τὰ μάτια του
τὰ σήκωσε ψηλὰ
Κι αὐτὰ
ἔγιναν δυὸ πουλιά
ποὺ πέταξαν
γιὰ νὰ τὴ συναντήσουν.

·Η γραμμή

Βαδίζω τὴ γραμμὴ τῶν τυφλῶν
μὲ τὸ ἀκάνθινο τέρμα

Κουρντίζω τοὺς τροχοὺς τῶν μοιραίων μου τραίνων

Καρφώνω
στοῦ σπιτιοῦ μου τὴ στέγη
τῆς μικρῆς μου χαρᾶς
καθεμία της λέξη.

Κατεβαίνω
Λυγίζω
”Οχι
Δὲν λυγίζω
Τὴν ὥρα μόνο ὑπολογίζω
ποὺ θὰ ἐκραγῶ.

·Τστερόγραφο

·Η παραμονὴ (τῆς Πρωτοχρονιᾶς)

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς
κι αὔριο τὸ πρωὶ στὴν παγανιὰ
θὰ σκοτωθεῖ ἀκόμα ἔνας λαγὸς

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς
καὶ τὸ ρολόι τῆς παγωνιᾶς τὸ λιώνει ὁ πυρετὸς

Παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς
καὶ στῆς μνήμης μου τὰ σωθικὰ

—νὰ ξέρετε,
ἔτσι ξαφνικὰ—
χώνει τὴ λάμα του βαθιὰ
ὁ δολοφόνος
ὁ δικός μου
ὁ παλιὸς καὶ νέος χρόνος.